

<sup>21</sup>Titeket is, akik egykor Istentől elidegenültetek és ellenséges gondolkodásúak voltatok gonosz cselekedeteitek miatt, <sup>22</sup>most megbékéltetett emberi testében halála által, hogy mint szenteket, hibátlanokat és feddhetetleneket állítson majd színe elé. <sup>23</sup>Ha ugyan megmaradtok a hitben szilárdan és egyenesen, el nem tántorodva az evangélium reménységétől, amelyet hallottatok, amely hirdettetett minden teremtménynek az ég alatt, és amelynek én, Pál, szolgájává lettem.

Kedves Testvéreim!

Tegnap ért véget nyári napközis táborunk. A héten a gyerekekkel a jövő munkaévünk témájába pillantottunk bele, ez tesszük ma is, mert előírt alapigénkben éppen ez a gondolat fogalmazódik meg. A jövő év témája a „találkozás”, ezen belül a tábor témája a Jézussal való találkozás volt. Az öt nap alatt hat bibliai szereplővel találkozhattak a gyerekek, az evangéliumi történetekből.

Péter volt az első, akit a munkája közben szólított meg Jézus, és lett halászból Jézus tanítványa: emberhalász, Zákeus az alacsony termetű mindenki által utált fővámszedő, aki Jerikóban fára mászott, hogy láthassa Jézust, amikor a városban jár. A hatalmas tömegben pedig megállt Jézus a fügefafa alatt, és szólt Zákeusnak: gyere le hamar, mert ma a te házában szállok meg. A következő a a betesda-tavi beteg, aki 38 éve lebénulva élt, és a csodálatos gyógyulásokról híres jeruzselemi bethesda medencénél várta a tó vizének megmozdulását. Jézus hozzá is odalép és megkérdezi akarsz-e meggyógyulni, majd egyszerűen azt mondja neki: vedd az ágyadat és menj haza. Az emmausi tanítványok, kicsit kakukktojások, mert ők már találkoztak korábban is Jézussal. Viszont nem ismerték őt igazán. A saját elképzeléseik szerint gondolkodtak róla, és amikor Jézust keresztre feszítették, akkor minden reményük szertefoszlott. Elindulnak haza, Emmaus felé, amikor maga Jézus csatlakozik hozzájuk, és beszél nekik, arról, hogy nem látják az igazságot. És valóban nem látják, mert nem ismerik fel a melléjük lépő vándorban Jézust, csak később, amikor a vacsoránál megtöri a kenyeret. Az emmausi tanítványok találkozása Jézussal egy csodálatos találkozás. Mint ahogy Pál találkozása is az volt, aki üldözte azokat, akik Jézus követői voltak. A Damaszkuszi úton óriási fényességben állítja meg őt a már mennybe ment Jézus, és nyitja meg a szemét, miközben tudjuk, hogy Pál három napra megvakul, hogy azután ő legyen a pogányok apostola. Ha valaki, hát Pál tudta, hogy mit jelent a Jézussal való találkozás.

Öt különböző helyszín, más-más embertípus, egészen eltérő körülmények. Mégis mindegyik találkozásban van valami közös. Nyilvánvalóan közös az, hogy Jézussal találkoznak, bár abban van azért különbség, hogy a Földön él, a feltámadt, vagy a mennybe ment Krisztussal. Közös az is, hogy mindegyik esetben Jézus a találkozás kezdeményezője. Ő lép oda mindegyik szereplőhöz. Közös az, hogy a saját élethelyzetükben szólítja meg őket, abban az állapotukban, amelyben vannak. Tehát nem vár, hogy jobb emberek legyenek, nem várja, hogy teljes hitükkel rajta csüggenek, nem vár arra, hogy megismerjék, hogy elmélyedjenek bizonyos ismeretekben, hogy valami különleges tudás birtokába kerüljenek. Jézus odalép hozzájuk, és belép az életükbe. Belép, méghozzá valami személyre szabott örömhírral, ahogy görögül mondjuk evangéliummal. Az ő szava, az ő megszólító örömhíre, az evangélium üzenete pedig gyökeres változást hoz mindegyikük életébe.

Mint látjuk Pál apostol tökéletesen tisztában van ezzel, hiszen a saját bőrén tapasztalta meg ezt a változást. Ezért is hangzanak mai alapigénk sorai nagyon is hitelesen az ő szájából, amikor a Kolosséban élő, úgynevezett pogányokból lett keresztyéneknek, akiket sokszor a zsidókból lett keresztyének lenéztek ezt írja: <sup>21</sup>Titeket is, akik egykor Istentől elidegenültetek és ellenséges gondolkodásúak voltatok gonosz cselekedeteitek miatt, <sup>22</sup>most megbékéltetett emberi testében halála által, hogy mint szenteket, hibátlanokat és feddhetetleneket állítson majd színe elé.

Pál arról ír, hogy nem az tesz bennünket alkalmassá az Istennel való kapcsolatra, ha erkölcsileg feddhetetlen, minden tekintetben tökéletes életet élünk, hanem inkább fordítva: a keresztre feszített Jézus Krisztussal való kapcsolat az, ami alkalmassá tesz az Isten színe előtt való megállásra. Aki találkozott Jézussal, csak az mehet a mennybe. Aki találkozott Jézussal csak annak az embernek az élete tud olyanná változni, ami az Isten szemében elfogadható. Hiába él valaki emberi erkölcsi, etikai mérce szerint normális, sőt nagyon tiszta életet, ez önmagában az Isten szemében mit sem ér. A táborban a gyerekek zsírpapírra olajjal rajzoltak dolgokat. A papíron ez csak akkor látszik, ha fény felé tartjuk. Ha Isten fényében vizsgáljuk magunkat, akkor bármilyen tisztának tűnjünk is kívülről, de ott vannak a foltok, rejtett, sokszor még magunk előtt is rejtett bűneink. Nincs igaz ember egy sem – idézi Pál az ószövetségi prófétát.

Ugyanakkor pedig azt látjuk, hogy Jézus azokhoz lép oda, akik a világ szemében gyengék, elesettek, bűnösök, számkivetettek. A halászhoz, akit sok mindenért lenéztek, pl. mert éjjel dolgozik, a vámszedőhöz, aki becsapja az embereket, a beteghez, aki az emberek szerint azért beteg, mert bűnös. De oda lép a tőle

elforduló, távolodó tanítványok, vagy éppen az őt üldöző megszállott farizeus Pál mellé is. Jézusnak a bűnös kell. Mert ő a bűnösért jött, a bűnösért, a tőle elfordulóért az őt üldözőért, az emberi és isteni törvények szerint bűnösért jött és adta az életét.

<sup>21</sup>Titeket is, akik egykor Istentől elidegenültetek és ellenséges gondolkodásúak voltatok gonosz cselekedeteitek miatt, <sup>22</sup>most megbékéltetett emberi testében halála által, hogy mint szenteket, hibátlanokat és feddhetetleneket állítson majd színe elé.

Jézus éred jött. Érted halt meg. És melléd is szeretne odalépni. Nem erőszakosan. Az ajtó előtt állok és zörgetek, ha valaki megnyitja az ajtót bemegyek ahhoz és vele vacsorálok... - mondja a Jelelnések könyvében. Jézus ott áll, és bebocsátásra vár.

A táborunk főszereplői azért lettek az evangélium szereplői, mert meghallották a zörgetést. Meghallották Jézus szavát, az ő igéjét, az ő bűnökéből kimentő evangéliumát.

Jézus ma melléd is odalép. Abban az élethelyzetben, amiben vagy. Ő úgy fogad el, ahogy vagy, de nem akar úgy hagyni. Ő meg szeretne változtatni. A maga képére formálni. Szeretné visszaállítani a teremtettségben kapott Isten-képűségedet. Ő ezért jött, azért halt meg, hogy megbékéltessen Istennel.

Reménység szerint azért vagy ma itt – testvérem – mert Jézus melléd is odalépett. Megszólított, és elhívott erre az életváltozásra. De ha tovább nézzük mai alapigénket, akkor azt látjuk, hogy mindez csupán az első lépés. Pál ezt írja: <sup>23</sup>Ha ugyan megmaradtok a hitben szilárdan és egyenesen, el nem tántorodva az evangélium reménységétől, amelyet hallottatok, amely hirdettetett minden teremtménynek az ég alatt, és amelynek én, Pál, szolgájaként lettem.

Megmaradni a hitben. Pál elég egyértelműen fogalmaz ezzel kapcsolatban is. A recept nem más. Megmaradni a hitben úgy lehet, ha az evangéliumtól nem távolodunk el. A táborban nagyon egyszerűen így fogalmaztuk meg ezt a gyerekeknek. Jézussal találkozni az igében lehet. Olvassuk tehát a Bibliát, hallgassuk az igehirdetést. Hogy a hitben megmaradjuk, ahhoz ugyanaz kell. Az, hogy beszéljünk Istennel. Mert akkor amikor kezünkbe vesszük a Szentírást, amikor hallgatjuk a róla szóló igehirdetést, akkor megerősödünk a vele való kapcsolatban. Az emmausi tanítványok történetéből azt is tudjuk, hogy a vele való találkozás lehetséges a kenyér megtörésében is, abban az igében, amit Jézus mond a kenyér felett: ez az én testem. Az úrvacsoravétel a Jézussal, az értünk testét és véréát adó Jézussal való találkozás legintimebb megélése lehet. Élünk ezekkel a lehetőségekkel, hogy éljünk Vele. Hogy valóban, ahogy Pál mondja: *mint szenteket, hibátlanokat és feddhetetleneket állítson majd színe elé.*

## Hirdetések

2019. július 7. Szth.ü.u.3.

- Napközis táborunkban összesen 23 gyermek vett részt. Három hitoktatónk, egyik teológushallgatónk, és két ifis tette tartalmassá a tábort. Nagyon köszönjük azoknak a segítségét, akik a gyerekek kiszolgálásában fáradoztak. Minden napra legalább két segítőnk volt. Illetve azoknak is köszönjük, akik gyümölcscsel, süteménnyel érkeztek, vagy adományukkal támogatták a tábort. A tegnapi záró napon bár sokan már elutaztak, így is mintegy 50-en voltunk együtt, gyerekek és szüleik.
- Konfirmandus/Ifis táborunk augusztus 19-24 között lesz Tordason. Várjuk a jelentkezéseket.
- A nyári időszakban a hivatali ügyintézés rendje változó, kérem telefonon egyeztetni.
- Úrvacsora
-